

Zzsoef! Zoeffff!

'Waar zijn we?' vraag ik.

'Wie is daar?'

Kijk! Een mevrouw met een vogel!

'Mevrouw, u hebt maar één arm,' zegt zus.

'Willen jullie een snoepje?'

Nee, nee, nee!

'Neem maar, jullie kennen mij toch?'

Of willen jullie liever een prentje?'

'Ze is helemaal echt, want ze heeft prentjes,' fluistert mijn zus.

'Waarom heb je maar één arm?'

Mama zei dat je een ongeluk kreeg van liefdesverdriet,' zeg ik.

'Ach, kies maar een prentje, je mag er ook twee,' zucht de mevrouw.

De prentjes zijn oud en ook een beetje vuil,
net als de mevrouw met de vogel.

'Ik moet gauw verder,' vertelt ze.
'Lieve kinderen, doe je mama mijn groeten
en zeg haar dat ze zich niet hoeft te verstoppen
als ze me ziet.'

Van al dat gedoe zijn we moe
en hebben we honger gekregen.
'Hebben we boterhammen?' vraag ik.

Onze wolk wiebelt heen en weer.
'Wolk, zit stil. Of wil jij terug naar daarboven?' twijfelt mijn zus.
'Je bent nu van ons. Wil je ook een boterham?' vraag ik.

Maar onze wolk wil weg.
Het pad af tot aan de beek.

